

214 a jelölógyűlésekről

Ezen a héten új szakasz kezdődött a tanácsválasztások előkészületeiben: folynak a jelölógyűlések. Budapesten, péntek estig 1164 jelölógyűlést tartottak, a fővárosi jelölógyűlések több mint a felét, vidéken több ezret. A gyűlések iránti érdeklődésre jellemző, hogy több helyen kicsiknek bizonyultak a gyűléstermek. A résztvevők közül sokan felszólaltak, egészséges politikai hangulat volt a jellemző. A felvetett kérdések és javaslatok a közösségi érdekeket szolgálták, egyéni panasz elvértve hangzott el, s a legtöbb helyen megértették, hogy a szükséges anyagi fedezet hiányában nem lehet minden elképzelést megvalósítani. Tudósítónk alább néhány fővárosi jelölógyűlésről számolnak be.

A „rengések” földjén

Óbuda legkisebb választókerületének lakói — a Flórián tériek, a Tavasz utca és a Polgár utcabeliek — a Martos Flóra gimnázium egyik osztálytermében gyűltek össze. Ez a körzet ma a „rengések földje”; egészségtelen lakások várnak lebontásra, miközben a szabad területeken hatalmas házakat építenek. A környezet változása ezer örömmel, de gonddal is jár. Így került szóba az is, hogy a kerület újjászületésével több ifjúsági szórakozóhely megszűnt, s újabb még nem épült helyükbe. Ezért hallgatták különös figyelemmel a gyűlés előadóját, amikor az a jövőbeni ifjúsági létesítmények terveiről beszélt.

A Fő téri volt Zichy-kastély ifjúsági ház lesz, színházterem, klubszobák várják majd a vendé-

geket. Ugyanitt a kert nyaranta a táncoló fiatalokat várja majd. Épül egy huszonöt méter hosszú tanmedence is, s a kerület Barátság-parkjában nyári úttörőtábor út tanyát. Hogy mindez megvalósuljon, társadalmi munkára is

Valóságos kis közéleti dráma játszódott le a II. kerület 20-as választókerületének szerda esti jelölógyűlésén. A Mártírok útja—Frankel Leó út—Török utca határolta nagy lakótömb választópolgárainak a népfront két tanácsstagjelöltet javasolt: Hertelendi László nyugdíjas keszonmunkást, aki az 1971-es választáson lett tanácsstag és dr. Pete Katalint, a József Attila Kör-

szükség lesz. Legjobb tehát — mondták —, ha olyan fiatal jelölnek a tanácsba aki leginkább szót ért az ifjú társadalmi munkásokkal és gondja lesz arra is hogy a kastélyban élénk, öntevékeny munka bontakozzék ki. Így vették számításba Renner Pált a Budapesti Rádiótechnikai Gyár 25 éves mechanikus-műszerészét.

A fiatal munkás már évekkkel ezelőtt kivívta a környékbeliek rokonszenvét. Két évig tevékeny lakóbizottsági elnök volt a Szentendrei út 4-ben, egy éve pedig mint tanácsai összekötő végez jó munkát.

A szavazáskor minden kéz a magasba emelkedett. Renner Pál jelöltként indul a választáson.

K. F.

Két javaslat — egy jelölt

háza fiatal orvosnőjét, aki ha megválasztják, új tagja lenne a kerületi tanácsnak. Am alighogy elkezdődött a vita, máris kiderült, hogy tulajdonképpen csak egyetlen igazán esélyes jelölt van: a fiatal orvosnő. Hertelendi László, a volt tanácsstag is érezte ezt, s a nyilvánosság előtt bejelentette: lemond az újrjelöléséről.

(Folytatás az 5. oldalon.)

Tudósítóink jelentik

a jelölógyűlésekről

(Folytatás az 1. oldalról.)

— Két évvel ezelőtt szívvel-lélekkel kezdtem dolgozni — mondta felszólalásában Hertelendi László. — Úgy gondoltam, hogy mint tanácsstag, mérlegelni tudom választóim jogos igényeit, s azok teljesítéséhez megkapom majd a tanács támogatását. Nem így történt, nem kaptam segítséget. Két év alatt 1400-an kerestek fel problémáikkal, panaszaiikkal, és én közülük most egyiknek sem tudok nyugodt lelkiismerettel a szemébe nézni, mert nem segíthettem rajtuk. Úgy érzem, nem tudok megfelelni választóim bizalmának...

Ezt a lehangoló értékelést azonban a felszólalók nem fogadták el. Hertelendi László személyes eredményeit elismerték, de kudarcait nem háritották másra. Tanácsstagként is csak lakóbizottsági felelős maradt, mint volt 16 éven át — mondták róla. — Elaprózta magát az egyéni csip-csup ügyek tengerében, és nem jött rá, hogy ami jogos, az nem biztos, hogy lehetséges. Ugyanakkor visszahúzódó volt a tanácsülésen, még fogadóórákat sem tartott, és így önmagát szigetelte el a lakóktól, a tanácstól, a népfronttól, a körzeti pártszervezettől.

S az új jelölt, dr. Pete Katalin? A bizalom azért is fordult feléje, mert az apja évtizedekig ennek a körzetnek a mégbecsült orvosa volt. Leánya, akit sokan gyermekkorától ismernek, önmagáért is helytállt. Érettségije után gyári segédmunkás, laboráns, tisztviselő volt, dolgozott a mentőknél, majd elvégezte az orvosegyetemet, megszerezte a diplomát. A bizalom nagyobb részét ezért a céltudatosságáért, a kitartásáért, a szorgalmáért kapta, s azért is, mert fiatal kora óta — ez környezetében is közismert — közösségi ember. Az egyetemen a KISZ-vezetőség tagja volt, 1968 óta párttag.

Végül is a II. kerület 20-as választókerületében dr. Pete Katalin lett az egyetlen jelölt.

Sz. S.

A „vetélytársak”

Nyolcvannégyes választókörzetként tartják számon a csepeli Királyerdő környékét, a főként munkás lakta családi házak negyedét. Most, a ciklus végén leköszönt a körzet eddigi tanácsstagja. A Hazafias Népfront kerületi bizottsága — a KISZ kezdeményezésére — egy 25 éves kozmetikus, Renner Róbertné jelölését javasolta. A fiatalasszony ezt a bizalmat kitűnő munkáján, megnyerő modorán kívül azzal a sok, önként vállalt társadalmi munkával érdemelte ki, amely az évek során híressé tette őt a csepeli fiatalok körében.

Erről beszélt a Kalamár utcai általános iskolában megtartott jelölógyűlésen az előadó, Borsányi Lajosné is, aki igazán jól ismeri Rennernét, hiszen a csepeli fodrász ktsz.-ben ő a személyzeti vezető. Az első felszólalók szintén örömmel fogadták az új jelöltre vonatkozó javaslatot, de azután felállt a v. asszony, és azt mondta:

— Semmi kifogásom az elváltársnő ellen, hiszen fiatal, rokonszenves, és ahogy itt elmondiák, nagyon lelkiismeretes ember. Csak az a baj, hogy én nem ismerem nem tudom, mit várhatok tőle. A mi lakóbizottsági elnökünk, Simó István, viszont már bebizonyította, hogy odaadón tudja képviselni az érdekeinket. Javaslom, hogy vegyük fel őt is a listára, és majd a választáskor döljön el, ki lesz a tanácsstag.

Kevesen számítottak ilyen fordulatra. Csaknem húszan szólaltak még fel — fele-fele arányban — Rennerné és Simó István mellett, s amikor szavazásra került a sor, mindketten több voksot kaptak, mint a szükséges egyharmad. Így került fel a csepeli 84-es körzet jelölőlistájára a fiatal kozmetikusnő mellé Simó István 45 éves szövömunkás is.

A gyűlés után többen megkérdezték a két jelölttől: vajon nem kellemetlen az akaratuktól független rivalizálás? Mindketten meglepődtek a kérdésen, aztán Rennerné cinkos mosollyal megjegyezte: „Bármelyikünket választják meg, a másik sem jár rosszul, hiszen majd barátjának mondhatja a tanácsstagot”

Akik mindkettőjüket ismerik, bizonyosak abban, hogy így is lesz.

M. L.

Harmadszor is

— Családanya, hivatásának élő asszony, és igazi közéleti ember, aki ráadásul esténként a jogi egyetemen tanul — mindez egy személyben Munkácsy Gyuláné, akit nemcsak legjobb meggyőződéséből, de őszinte szeretettel is ajánlok választókerületünk tanácsstagjának...

Nagy taps fogadta a javaslatot. A fiatalasszonyt láthatóan mindenki vagy legalábbis a nagy többség, jól ismeri a XII. kerület 27. választókerületében, a Szarvas Gábor út és Dániel út környékén. Erre lehet következtetni az elismerő, dicsérő szavakból.

A fiatal pedagógusnőt ezúttal harmadszor jelölik a környék lakói tanácsstagjuknak, miután két ciklust igen sok energiával, fáradással és nem kevés eredménnyel dolgozott végig. Ezekben az években oldódott meg egyebek között a környéken lakók élelmiszerbeszerzési gondja. Orvosolták — sajnos, csak átmenetileg, a 39. A beállításával — az itt élők régi közlekedési panaszát. (Azért átmenetileg, mert a metróvonal új szakaszának megnyitásával újra romlott a helyzet.) Fejlődött, szépült nemcsak a közvetlen környék, hanem az egész kerület — mint erről a gyűlés előadója részletesen beszámolt.

Munkácsyné jelölését a gyűlés több mint száz részvevője egyem-

berként szavazta meg, s talán mondani sem kell: bőven ellátta útravalóval is. De ezzel egyidejűleg az eddiginél nagyobb támogatásáról is biztosította.

T. E.

„Igazi közösséggé”

A Füredi úti lakótelep Újváros parki iskolájában 95 ember gyűlt össze a jelölógyűlésre. Két, egymással szomszédos épületben laknak, mégis keveset tudnak egymásról, hiszen a főváros 22 kerületéből költöztek ide, új még a környezet.

Idős férfi szolt először a jelölt mellett:

— Egy házban lakunk. Segítő-kész embernek ismerem. De hadd mondjam el, a magam nyolcéves tanácsstagi tapasztalatára hivatkozva — merthogy a régi lakhelyemen tanácsstag voltam —, jelöltünk jó szándéka semmit sem ér, ha mi nem támogatjuk. Mi hiányzik nálunk leginkább?

Sorolta és sorolták mások is: a gyerekeknek a mostaniaknál jobb játszótér, a tizenéveseknek valami klub, erre a célra jól megfelelne a pincében raktárnak használt valamelyik helyiség.

Aztán kevés az óvodai férőhely, az iskola is alig győzi. Jellegzetes, új lakótelepi gondok. Lakótelepi kérdések: mikor készül el az orvosi rendelő, étterem lesz-e, javul-e a boltok ellátása...

A gyűlés végén Nagy Gyuláné, akit egyhangúlag a 129-es választókerület tanácsstagjelöltjévé választottak, arról kérdeztem, mi látszik a legnehezebbnek.

— Az, hogy igazi közösséggé váljunk — válaszolta. — A konkrét ügyek megoldásának módját egyelőre nem tudom, annyi azonban bizonyos, hogy sok helyről jött szomszédok közös dolgait csak úgy intézhetjük, ha nem zárkózunk be lakásunkba, senkivel és semmivel nem törődve...

A jelölógyűlés részvevői közül többen nemcsak gratuláltak Nagy Gyulánénak, aki 18 évig a Lőrinci Fonó munkásnöje volt, most otthonról a papíripari szövetkezet bedolgozója, hanem ígérték, hogy segítik is, ha kell.

M. D.

Ígérgetések nélkül

A késő estébe nyúló jelölógyűlés után nehéz volna eldönteni, hogy ki figyelemre méltóbb: Siklósi Béláné, a Phylaxia gazdasági igazgatója, Zsófi, a kőbányai 32-es választókerület tanácsstagjelöltje, vagy talán a 13 éve tevékenykedő, már jól ismert tanácsstag.

Ne találgassunk, mert egyetlen emberről van szó. Egy olyan asszonyról, akinek élete gyermekkorától kezdve összefonódott Kőbánya életével.

Mindössze nyolcszáz választópolgár lakik a szavazókerületében, a Harmat utca 20 éve épült élmunkás-házaiban, meg a Kőrösi Csoma út két új épületében. Mégis, a kezdés előtt tíz perccel már állóhelyet sem lehetett találni a terepen.

Hogy mi vonzotta ide erre az estére a megjelenteket? Egy, a közös célért munkálkodó, nagy család gyűlt össze megbeszélni a valamennyiüket érintő gondokat: hogyan építsék tovább az óhegyi parkot, miként szüntethetnék meg a sokfelé éktelenkedő személtlerakó helyeket, miből tudnának több padot felállítani az öregeknek a parkokban...

A gyűlés előadója, s a kerületi tanács elnöke, Orsai János, ígérgetés nélkül szolt azokról a kívánóságokról is, amelyeket egyelőre nem tudnak valóra váltani.

Maga a jelölés pillanatokig tartott csupán: a választók egyem-berként szavaztak Siklósi Béláné, amikor megköszönte a bizalmat, hozzátette:

— Régen ismerjük egymást, tehát most sem ígérek egyebet, mint azt, hogy ha megválasztanak, becsületesen fogok dolgozni.

L. M.